

Školní časopis ZŠ Jižní IV.

kiwi

Výstava Zasnoubena se smrtí

Projekty

Ekoprogram

Říjen 2017
Číslo 163

V tomto čísle najdete

Slovo šéfa	3
Rozhovor	
Helena Pavlovcová	4
Zasnoubena ze smrti	5 - 6
Aktuálně ve škole	
Ekoprogram 5. J	7
Žižkovský kolík 2017	8
Branný den 2017	8 - 9
Projekt škola mladých archeologů	10 - 11
Roboti v Rosničkách	11 - 12
Recenze	
Stranger things	13
Zábava - Hádanky	14
Příběhy písmena P	15
Šátková aukce	15
Komiks Kiwi	16

Redakce Kiwi

Elena Důrasová, 6. D

Ema Humplíková, 6. D

Josefína Černovská, 6. G

Marek Chudoba, 6. G

Orši Miklósová, 6. G

Veronika Dytrychová, 7. A

Charlotte D. Šnorová, 7. C

Daniel Pícl, 7. B

Metodické vedení: Mgr. Blanka Štěrbová

Grafická úprava: Mgr. Jiří Valášek

Všechny obrázky, pokud není uvedeno jinak, jsou vedeny pod licencí Creative Commons.

Slovo šéfa

Mgr. et Bc. Daniel Kaiser

Milí čtenáři,
letošní podzimní prázdniny jsou kratší o jeden den, ale zase nám přijde jedna hodina. Naše biologické hodiny se posunuly zpět v čase a večer bude přicházet nikoliv plíživě dříve, ale skokem o hodinu. Nastává období vegetačního klidu. To se ale týká rostlin a přírody. My naopak svůj neklid využijeme na Jarmarku, při výuce a dalších akcích. Každá třída dostane před Jarmarkem svůj obrázek třídního maskota. Bude tak patrné, kdo stánek připravil. Návrhy maskotů nám připravil pan ilustrátor Lukáš Fibrich, jehož kreslené postavičky znáte z různých časopisů. Tato loga pak využijeme i jinde a jinak. Příležitosti k devadesátinám školy je více než dost.
Krásné podzimní dny!

Vzpomínka na třídy, které odešly v loňském roce

Rozhovor

Helena Pavlovcová

Elena Důrasová, 6. D

Jak dlouho učíte?

Letos učím prvním rokem, je to taková má premiéra. Dříve jsem se věnovala pouze dětským táborům.

Proč jste si vybrala naši školu?

Zaujala mě svými webovými stránkami. Působila na mne dojmem, že se mi tu bude líbit.

Líbí se Vám tu?

Zatím ano, moc.

Jaké učíte předměty?

Učím především výtvarnou výchovu, jako druhý předmět vyučuji český jazyk.

Chtěla jste být jako malá učitelkou?

Jako malá jsem měla různé představy o svém budoucím povolání. Dlouho jsem chtěla být baletkou, později jsem však zjistila, že jako baletka bych měla velice krátkou kariéru. Začala jsem snít například o povolání kadeřnice, kosmonautky či umělkyně. Po narození mé sestry se mi však začala líbit představa stát se učitelkou. K této představě jsem se vrátila při volbě vysoké školy.

Máte přítele?

Ano.

Kolik Vám je let?

25

Co děláte ve volném čase?

Ve volném čase ráda fotím, věnuji se výtvarnému tvoření, počítačové grafice, sportu nebo si s kávou v ruce čtu knihu. Můj favorit v trávení volného času je však lenošení. :-)

Máte sourozence?

Ano, 4. Staršího bratra a mladší sestry.

Děláte nějaký sport?

Ano. Ráda jezdím na kole nebo kolečkových bruslích. Velmi ráda také chodím po horách nebo cvičím jógu, především Bikram jógu, která se cvičí ve 42°C.

Mluvíte nějakými cizími jazyky?

Občas opráším svou angličtinu nebo polštinu.

Zasnoubena se smrtí

Blanka Štěrbová

Ve vestibulu naší školy je od poloviny října instalována panelová výstava Zasnoubena se smrtí. Až do konce listopadu se jejím prostřednictvím můžete seznámit s osudem IRENY BERNÁŠKOVÉ, obdivuhodné ženy, která žila na Spořilově. Její jméno je málo známé, a o jejím životě a osudu se ví ještě méně. Je to škoda, protože právě ona si zasluhuje naši pozornost a vzpomínku.

Ireniným otcem byl významný malíř a grafik Vojtěch Preissig. S manželkou Irenou a třemi dcerami – Yvonou, Irenou a Vojtěškou – odjel do ciziny před první světovou válkou. V Paříži pracoval v ateliéru Alfonse Muchy, od roku 1914 v USA vyučoval na Kolumbijské univerzitě a později v Bostonu řídil grafický ateliér. Spolupracoval s T. G. Masarykem a E. Benešem. Tvořil propagační materiály pro české legie. Po vzniku ČSR se rodina postupně vrátila domů.

Irena se narodila 7. 2. 1907 v Praze. S rodiči a sestrami prožila 11 let v USA. Po návratu do ČSR se vdala za bratrance Eduarda Bernáška, což vyvolalo spory s otcem. Bernáškoví žili na Spořilově, v Jižní VI. 1584. Irena byla příležitostnou učitelkou a překladatelkou z angličtiny. Cvičila ve spořilovském Sokole a byla dobrovolnou sestrou Červeného kříže. Běžně začala používat jméno Inka.

Okamžitě po vyhlášení protektorátu, v dubnu 1939, se našlo dost statečných Čechů, kteří vydávali a do celé země šířili odbojový časopis V boj. Gestapo je pronásledovalo a postupně likvidovalo. Vydávání i několika tisíc výtisků týdně se ale nepodařilo zastavit, protože vždy přišel někdo, kdo nahradil zatčeného odbojáře.

Od vytvoření protektorátu v březnu 1938 se Inka Bernášková nesmířila s porobením českého národa a začala pracovat proti německé okupaci. Od začátku roku 1940 žila v ilegality. Do konce se rozvedla, aby svou činností neohrozila manžela. Spolupracovala na vydávání odbojového časopisu V boj, který byl zčásti tištěn v domě jejích rodičů na Spořilově, v Jihovýchodní VIII. 944/11. Inka byla spolupracovníkům známá pod různými přezdívkami, dodržovala zásady konspirace, ale ani to nepomohlo, když se od konfidenta o její činnosti dověděl gestapo. Inku zatkl 21. září 1941 a následně i všechny její příbuzné a většinu spolupracovníků. Celkem asi 40 lidí ze Spořilova. Byly mezi nimi významné osobnosti československého kulturního a společenského života, například novinářka Milena Jesenská nebo vůdčí osobnost ÚVODU JUC. Vítězslav Dvořák-Adler. Většina z nich zahynula v nelidských podmínkách koncentráků nebo byla popravena.

Při drsném vyšetřování v Petschkově paláci vzala Inka veškerou zodpovědnost za vydávání časopisu V boj na sebe, aby zachránila spolupracovníky. Opravdu někteří z nich byli propuštěni. Inka ale byla jako první Češka – žena odsouzena k trestu smrti začátkem března 1942 a v Berlíně byla gilotinou popravena 26. 8. 1942.

O svém osudu svoje blízké informovala těmito slovy: „Jak se máte všichni? Sedíte pevně? Odhodlávám se vám totiž konečně oznámit, co jsem se minule odvážila sotva nadhodit: jsem zasnoubená od 5. 3. se smrtí. Sice nedobrovolně, ale když jsem s ní tolik koketovala při své činnosti venku, není divu, dělá-li si na mne nárok, že?“

Výstavu Zasnoubena se smrtí připravil Ústav pro studium totalitních režimů ve spolupráci s Prahou 4. V letošním roce byla v nakladatelství JOTA vydána stejnojmenná kniha Jany Vrzalové.

Prohlédněte si výstavu, připomeňte si, že před pár desítkami let žili nedaleko naší školy lidé, kteří neváhali obětovat život pro obnovení samostatnosti našeho státu a národa. Byli stejně stateční jako později parašutisté, kteří provedli atentát na Heydricha. Mezi nimi na prvním místě Inka Bernášková. Měli bychom jí věnovat náš vděk a úctu.

Aktuálně ve škole

Ekoprogram 5. J

Klárka Poslední, 5. J

Ve dnech 26. a 27. září byla třída Ještěrek na ekoprogramu Říčanská hájenka. Byl to hezký domek s velkým trávníkem. Vedle byla lesní školka. Po příjezdu jsme se ubytovali a seznámili s lektorkami Janou a Evou. Ty nám do dvojic rozdaly papírky s přídavnými jmény, např. suchý, mokrý nebo černý, se kterými jsme šli do lesa a tam hledali věci, které se ke sloům hodily, např. suchý – list.

Pak jsme si po zbytek dne hráli na hydrobiology, takže jsme u blízkého potůčku pomocí kelímkových lup a sítěk lovíli vodní živočichy. Ty jsme pak zkoušeli pojmenovat podle přípravného klíče. Naše skupina nalovila potápníky a dokonce i larvy typlíce.

V hájence jsme potom mikroskopem zkoumali plankton. Byli to úžasný 1 až 2 milimetry dlouzí živočichové s velmi zvláštními jmény, jako např. buchanka nebo perloočka. Moc mě to bavilo.

Druhý den jsme si hráli na entomology, kteří se zabývají půdou a půdními živočichy. Používali jsme k tomu kelímkovou lupu, štěteček a zvláštní síto na přesívání hlíny a listů. To, co propadlo dolů, jsme štětečky pořádně prozkoumali. Objevili jsme spoustu chvostoskoků, kteří skvěle skáčou, a byla nalezena i jedna stonožka a jeden štírek, který používá jako dopravní prostředek mouchy.

Po celou dobu pobytu jsme hráli ještě spoustu dalších velmi zajímavých her, které nám to vše ještě více přiblížily.

Moc se mi tam líbilo, dozvěděli jsme se mnoho zajímavých a pro nás nových informací, které nám pomohly objevit svět miniaturních rozměrů.

Žižkovský kolík 2017

Andrea Dudrová

Dne 10. října se žáci naší školy zúčastnili tradičního štafetového závodu o „Žižkovský kolík“.

Na oválu ZŠ Jeseniova nás úspěšně reprezentovala a sladkou výhru si vychutnala obě družstva.

Štafeta mladších ve složení: O. Wildhaber (3. S), K. Farkas (3. R), Š. Dudek (3. R), K. Kortánková, (3. P), K. Šoltésová (3. O) a Š. Klíma (3. R).

Štafeta starších: P. Pitřinec (4. M), T. Štanclová (5. H), J. Brábek (5. H), N. Ježková (5. J), L. Weinholdová (5. J), Š. Vožický (5. CH).

Blahopřejeme!

Branný den 2017

Michal Pick, 7. A

Dne 4. 10. jsme se se třídou 7. A vydali v rámci branného dne do Prokopského údolí. Jeli jsme autobusem číslo 125 na stanici Lihovar. Protože byly kolony, jeli jsme asi hodinu a půl. Po výstupu z autobusu jsme se vydali na jeden z kopců. Výhled byl nádherný. Poté jsme se vydali najít místo vhodné pro splnění úkolů a také jsme ho našli. Bylo to nejlepší místo ze všech. Bylo to hřiště se skluzavkou a kolotoči. Po splnění úkolů jsme si hráli na hřišti. Pak už ale bylo pozdě, takže jsme se vydali zpět na autobus. Tentokrát našťestí nebyly kolony, takže jsme dojeli zpátky včas. Ve škole jsme se naobědvali a potom jsme šli domů. Tento branný den se mi líbil, protože bylo pěkné počasí a nebyli jsme v Krčáku. Kéž by byl každý branný den stejně zábavný jako tento.

Jan Pokorný, 7. A

Ve středu 4. října jsme měli branný den. Bylo celkem pěkné počasí. Některé třídy si mohly vybrat, zda pojedou na kole, nebo půjdou pěšky. Já jsem si vybral jízdu na kole. Jel jsem s panem učitelem Fialkou a paní učitelkou Šírokovou. Včetně vyučujících nás bylo kolem 20 lidí. Jeli jsme do černošické cukrárny, kde jsme si dali nějaké občerstvení. Cestou zpátky na Spořilov jsme se zastavili na posilovacím hřišti, abychom se alespoň trochu vyčerpali. Ujeli jsme celkem 45 km. Tento rok se mi branný den velmi líbil.

Projekt Škola mladých archeologů

Gepardi

Lucie Kyliánová, 6. G

Ve středu 11. října se naše třída vypravila do Muzea hlavního města Prahy na akci nazvanou Škola mladých archeologů.

V první části programu jsme se dozvěděli o archeologii. Archeoložka nám formou digitální prezentace přiblížila, jak se dělají vykopávky. Nejdřív se odkryje vrstva půdy asi 40 cm do hloubky. Poté jsou v půdě krásně viditelné tmavé obrysy staveb, jež zde stály před stovkami let. Od této chvíle se musí postupovat mnohem opatrněji. Vyhrabe se vždy polovina tmavé hlíny, aby v druhé půlce země byly vidět barevně odlišné vrstvy zeminy, které se tam během let navršily. Každá vrstva se vybírá zvlášť. V nejspodnější vrstvě jsou nejstarší nálezy, nahore nejmladší. U větších ploch se postupuje jinak. Archeologové kopou do tvaru šachovnice. Jinak je však postup stejný...

Natálie Boštíková, 6. G

Po výkladu archeoložky jsme se rozdělili do čtyř skupin, každá šla k jednomu stanovišti. My jsme začínali u stanoviště, kde stálo deset nádob. Každá měla jiný tvar a jiný vzor. Všechny nádoby byly originály. Také na stole leželo deset papírů s různými kulturami a obrázky nádob z těch kultur. My jsme museli přiřadit správnou nádobu ke správné kultuře.

Druhé stanoviště spočívalo v tom, že jsme si vyzkoušeli, jak pravěcí lidé dělali mouku. Měli jsme dva kameny, jeden větší, druhý menší. Na ten větší jsme si dali zrníčka pšenice a snažili jsme se je rozdrtit tím druhým kamenem. Kluci zkoušeli mlít obilí na kamenném mlýnku, který prý vymysleli Keltové. Trošku mouky, kterou si každý nadrtil, jsme si odnesli domů. Někteří z nás si z ní doma upekli placičky.

Na třetím stanovišti ležela velká bedna bez víka. V té bedně byl písek a na něm ležela umělá kostra. Vzali jsme si milimetrové papíry a po výkladu asistentky jsme měli zakreslit jednu kost kostry. Jelikož nám zbylo hodně času, tak jsme kreslili i další kosti.

Na čtvrtém stanovišti jsme slepovali vázy jako archeologové...

Lukáš Pop, 6. G

Zkoušeli jsme složit nádobku z keramiky. Lepili jsme ji lepicí páskou. Bylo složité nádobku složit, i když jsi věděl, že to jde. Jen si představ, že musíš složit nádobu z hromady střepů, aniž víš, jestli to do sebe vůbec pasuje.

Projekt se mi moc líbil, i když jsme přetáhli čas a končili o dvacet minut později, než bylo v plánu. Dověděli jsme se spoustu zajímavých faktů o archeologii i historii naší země. Překvapilo nás, že archeologové se nezajímají o dinosaury. Občas, když naleznou pozůstatky domu, tak na tom místě postaví dům, který tam stál před mnoha lety. Nebo vyrobí nástroj a s tím pracují. Říká se tomu experimentální archeologie.

Ten, kdo na projektu Škola mladých archeologů nebyl, o dost přišel.

Roboti v Rosničkách

Rosničky

V družině jsme vyráběli roboty. **Šimon D.**

Je to hezký nápad a bavilo mě to. Nejprve jsme si kreslili plán na robota. Potom jsme začali vyrábět. **Kristýna P.**

Tvořili jsme z různých materiálů - krabic, plastových kelímků a plechovek. **Andrij K.**

Bylo to moc hezké a zábavné. Všem se to moc líbilo. **Jana K.**

Bylo to velice zábavné vyrábění, jako lusknutím prstů jsme měli krásné roboty. **Markéta J.**

Potřebovali jsme hodně věcí a krabic od kapesníků, zabralo to hodně času. Nakonec jsme si roboty pojmenovali a napsali k nim, jaké mají povolání. **Šimon K.**

V družině 3. R jsme si společně četli knížku Vynálezce Alva od Kláry Smolíkové. Kniha se nám moc líbila a inspirovala nás k výrobě robotů. Jen tak pro zajímavost, měli jsme robota MAMINKU, Kladiváče, Zahradníka, Kóbla...

Lenka Kubalová

Recenze

Stranger things

Nina Malečková, 7. C

Stranger Things je americký hororový/mysteriózní seriál od společnosti Netflix. Děj seriálu se odehrává v 80. letech 20. století. Hlavními postavami jsou čtyři dvanáctiletí kluci: Mike, Dustin, Lucas a Will. Ti žijí v menším městě Hawkins, kde se jednoho dne Will ztratí. Jeho kamarádi se ho snaží najít, spolu s nimi i Willova matka Joyce, Willův bratr Jonathan a místní šerif Hopper. Mezitím se ve městě děje spousta podivných věcí a Mike, Dustin a Lucas narazí na stejně starou dívku Eleven. Ta je trochu jiná než ostatní. Vlastně trochu víc, ale koukněte se sami. K tomu všemu brání zjištění pravdy tajná organizace, která v Hawkinsu sídlí. Zjistí se, že existuje jakási dimenze, kde žije krvelačné monstrum, které se dostane ven...

V hlavní roli hrají: Winona Ryder - Joyce Byers, Willova matka

David Harbour - šerif Hopper

Finn Wolfhard - Mike Wheeler

Gaten Matarazzo - Dustin Henderson

Caleb McLaughlin - Lucas Sinclair

Noah Schnapp - Will Byers, ztracený kluk

Millie Bobby Brown - Eleven

Natalia Dyer - Nancy Wheeler, sestra Mika

Charlie Heaton - Jonathan Byers, bratr Willa

Stranger Things dostalo přes dvacet cen a ocenění. Na ČSFD obdrželo 91%. Seriál velmi doporučuji, užijete si příběh, budete napjatí a chvílemi se budete bát. A jestli jste seriál už viděli, tak se připravte na druhou řadu, která vyjde tento týden!

Zábava - Hádanky

Veronika Dytrychová, 7. A

Mám pro vás několik hádanek na pobavení. Odpovědi najdete v dalším vydání Kiwi.

1. Řidič autobusu v Paříži směřoval dolů z kopce. Minul značku stop, ale nezastavil. Pak zahnul doleva, tam, kde byla značka zákaz odbočení vlevo. Nakonec pokračoval v protisměru v jednosměrce. Nicméně přes to všechno neporušil žádný dopravní předpis. Jak to?
 2. Byl jednou jeden muž, který měl 124 svateb, a přesto se ani jednou neoženil, ani nerozvedl. Jak je to možné?
 3. Některé měsíce mají 31 dní. Kolik měsíců má 28 dní?
 4. Tomáš dluží svému známému 73 Kč. Přesně tuto částku (73 Kč) svému kamarádovi také vrátí v hotovosti, ale nedá mu žádnou jednorázovou minci. Jak to udělá? (Peníze skutečně předá v hotovosti, nepoužije žádný šek, kreditku ani bankovní převod atd.)
 5. Kuchař potřebuje opravit chybu v kuchařce, ale není si jistý, který recept je správně napsaný. Poznáte vy, který recept na vaječný sníh je napsaný správně?
A) 100 gramů cukru, vaječný žloutek a trochu citronové šťávy šleháme do ztuhnutí
B) 100 gramů cukru, vaječný žloutek a trochu citronové šťávy šleháme do ztuhnutí
 6. Poznáte, kdo jsem?
Já jsem z jaké čeho? Z jaké čeho? Čí, co?
 7. Muž je obžalován u soudu.
Soudce je poctivý, takže mu nabídne následující řešení případu:
"Můžete říci jednu oznamovací větu na svou obranu. Pokud nám žalžete, tak vás oběsíme. Pokud řeknete pravdu, tak vás zastřelíme."
Co musí říct, aby se zachránil?
 8. Jednou žil žebrák, který měl bratra. Ten bratr zemřel, ale když žil, neměl bratra. Jak je to možné?
 9. V šuplíku je 32 červených ponožek a 32 modrých ponožek. Levá a pravá ponožka jsou k nerozeznání. Taháte potmě ponožky z šuplíku. Kolik jich musíte vyndat, abyste měli jistotu, že až se na ně podíváte, máte pár?
 10. Který den by byl zítra, kdyby včera bylo pět dní před dnem, který je po nedělním zítřku?
- Poslední otázka je trochu složitější a zřejmě nad ní budete dlouho přemýšlet. Když opravdu nebudete vědět, přečtěte si nápovědu:

NÁPOVĚDA: Zkuste to vzít odzadu. Nejdřív se zamyslete, co je nedělní zítřek

Zdroj: hadanky-a-hlavalamy.webnode.cz

Příběhy Písmena P

Tučňáci

Veronika Fantová

Paní Pavlína Puntíková pracuje pro pana primáře Petra Prťku.

Primář Petr Prťka pracuje pečlivě, proto paní Pavlína peče primáři Prťkovi pardubický perník.

Pavlína prochází parkem, přemýšlí, pusu, prosím, Petře!

Petr přiskočí, Pavlínu párkrát políbí.

Poté pozval Pavlínu.

Povečeřeli pstruha, popili pivko, probrali práci...

Překrásný podzimní podvečer, povídá podnapilá Pavlína.

Pavlína potom přibrala, porodila Petrovi prvního prcka Pepíčka.

Prastarý pravdivý příběh písmene P

Matyáš Blažek

Posluchači pozor, poslouvejte prosím prastarý, pravdivý příběh.

Před pěkně páchnoucí poštou přišla parta poma-
lovaných podivínů. Pes Punťa, prase Pepík, pelikán

Pěťa, papoušek Pinda plus pštros Prokop. Proč přišla parta pobudů před poštu? Protože přinesli paklík propisovacím perem popsaných papírů.

Pozor, policajt, pošeptal Pinda.

Partičko, padejte pryč, přikázal pan policista ptakopysk Pavlásek. Proč? Povídá Pěťa policistovi.

Před poštou přece poběží peloton padesáti pásovců.

Pásovců? Povídá Punťa. Pásovcí přeci patří pod písek, proč půjdou pelotonem před poštu?

Proto. Poslechněte příkaz policisty.

Pozor, pásovcí probíhají předlouhým prašným pruhem, přejedou přes partičku, posléze placičku.

Proto poslechněte příkaz, poberte papíry, padejte pryč.

Pásovcí proběhli podél pošty, pozorujíce podivnou partičku pobudů postávající pod podobiznou pradáv-
ného piráta Patočky.

Poté policista povolil partičce přechod. Přecházejte pouze po přechodu, poukázal pečlivý policista.

Příběh partičky pobudů před poštou pokračuje příš-
tě, protože pisatelé půjdou pod peřiny.

Máte pěkný šátek nebo šálu, které se vám k ničemu nehodí?

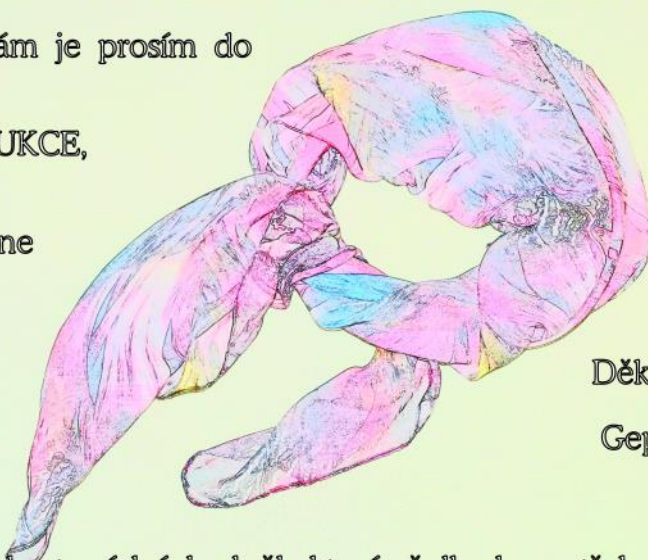
Poskytněte nám je prosím do

ŠÁTKOVÉ AUKCE,

kteřá proběhne

v rámci

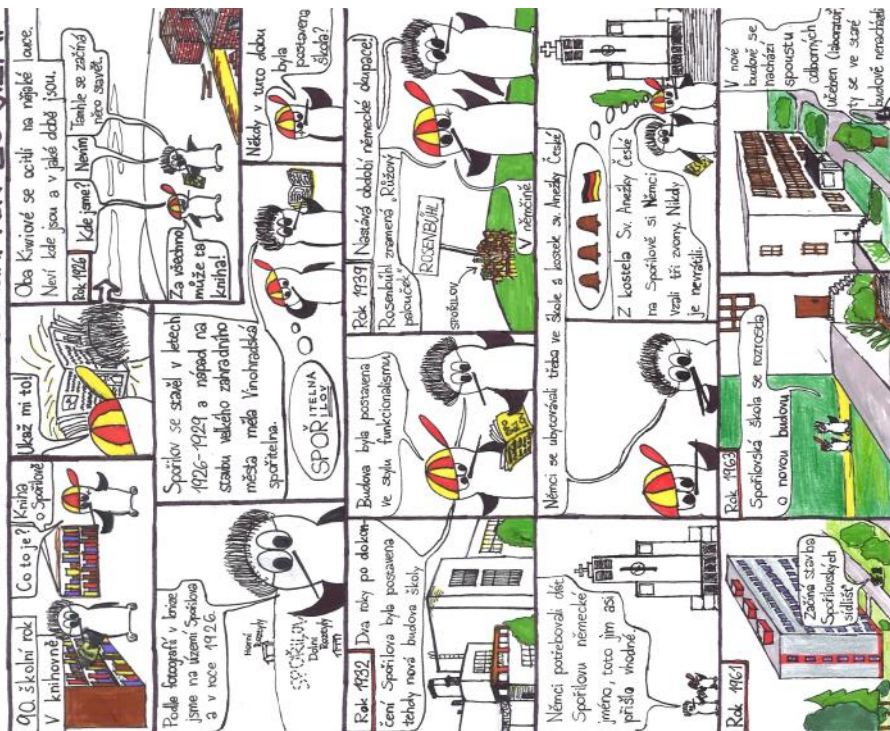
Jarmarku.

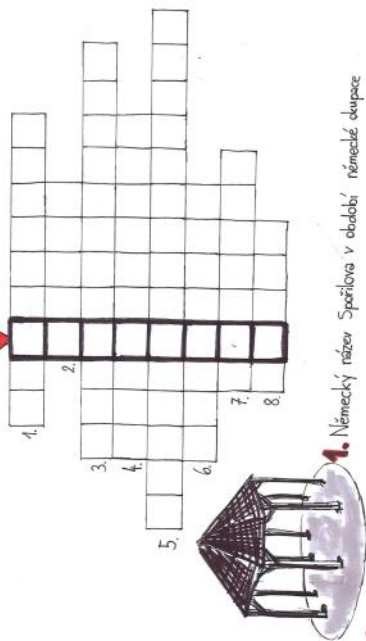
Děkujeme,
Gepardi.

A přijďte si vybrat módní doplněk, který už dlouho potřebujete.

1 Kiwi-90.školní rok ZŠ JIŽNÍ

5. Stará budova naší školy je postavena ve stylu
6. Velké Sporně se v roce 1961 začal stavět
7. Bývalý důmec, dřevěná stanice metra nejlépe ke Sporně
8. Němci si v době okupace vzali tři z kostela na Sporně

1. Německý název Sporně v období německé okupace
2. Sporně se stal největším zahradním městem v celé.....
3. V roce 2005 proběhly na naší škole velké.....
4. Nápad na stavbu Sporně měla Vlnohradská